

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/82/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124386787
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124386787.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 55 732 453, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 209,99 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5C/131/2024-86 zo dňa 26.02.2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 209,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 209,99 eur od 28.02.2024 do zaplatenia a žalobcovi priznal voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 09.11.2023 došlo vo Vrútkach ku škodovej udalosti na motorovom vozidle Volkswagen Passat, A., spôsobenej poškodenému a škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Toyota Corolla, A., poisteného u žalovaného. V dôsledku tejto škodovej udalosti poškodený bol nútený užívať náhradné motorové vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, na dochádzanie do práce, na nákupy a na súkromné účely, a to zapožičaním si náhradného motorového vozidla NISSAN QASHQAI – automat, EVČ: B. u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme vozidla č. 510/608 zo dňa 22.01.2024 s dohodnutým zmluvným nájomným vo výške 80,- eur na jeden deň. Z prehlásenia poškodeného vyplýva, že vozidlo z autoservisu si prevzal dňa 05.02.2024. Po ukončení nájmu náhradného vozidla žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 240060 zo dňa 05.02.2024 s dátumom splatnosti 19.02.2024 na sumu 1.049,94 eur. Žalovaný oznámil žalobcovi, že dňa 12.02.2024 ukončil šetrenie poistnej udalosti a pristúpil k čiastočnej úhrade vzniknutej škody v sume 839,95 eur, ktorú poukázal priamo na účet žalobcu. Poškodený ešte predtým uzatvoril so žalobcom dňa 05.02.2024 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti z 09.11.2023 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca. V zmysle bodu 5. tejto zmluvy je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu žalobca sa namiesto poškodeného v tomto konaní domáha preplatenia zvyšnej časti nákladov, účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla, a to vo výške 209,99 eur. Z oznámenia o poistnom plnení vyplýva, že žalobca odpočítal sumu 209,99 eur ako neprimerané náklady na náhradné vozidlo za 3 dni prenájmu. Poškodený

náhradné motorové vozidlo používal v dôsledku škodovej udalosti spôsobenej prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalovaného v období od 22.01.2024 do 05.02.2024, t. j. 15 dní. Z predložených listinných dôkazov nie je preukázané, že by poškodený mal akúkoľvek možnosť ovplyvniť začiatok a trvanie vykonávania opravárenských prác na poškodenom motorovom vozidle alebo možnosť prevziať opravené vozidlo skôr. Poškodený v čestnom prehlásení prehlásil, že v čase vykonávania opravy jeho poškodeného vozidla nedisponoval dostatočnými finančnými prostriedkami na to, aby sám z vlastných zdrojov uhradil faktúru za opravu motorového vozidla, a preto musel počkať, kým žalovaný vykoná úhradu za opravu vozidla. Žalovaný uhradil faktúru za opravu vozidla dňa 05.02.2024 a po tejto vykonanej úhrade bolo poškodenému vozidlo vydané z autoservisu. Žalovaný plnil svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z. z. (ďalej aj „zákon o PZP“) tým, že listom zo dňa 12.02.2024 žalobcovi oznámil, že skončil šetrenie poisťnej udalosti a priznal mu plnenie v rozsahu 839,95 eur, pričom krátil o sumu 209,99 eur, keďže neuznal nájom motorového vozidla za 3 dni prenájmu, avšak z listinných dôkazov je zrejmé, že poškodené vozidlo sa preukázateľne nachádzalo v autoservise 15 dní. Škodlivý následok trval až do reparácie škody, teda až do dňa, kedy mohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, t. j. do 05.02.2024 a počas tejto doby mal nárok na zapožičanie si náhradného vozidla.

3. Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania poukázal na právny názor a závery Ústavného súdu SR v náleze sp. zn. III.ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 a tento v odôvodnení predmetného nálezu sa zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR aj nálezmi sp. zn. III.ÚS 214/2020 a III.ÚS 215/2020. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, keď úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému.

4. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že dňa 02.02.2024 došlo k oprave poškodeného vozidla a od tohto dňa už nebol žiaden dôvod na vypožičanie náhradného motorového vozidla. Náklady vynaložené na prenájom náhradného vozidla pod dni 02.02.2024 nie je možné považovať za účelné a nutné v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Pojmovovo už nejde o vozidlo náhradné, prenájaté dočasne po dobu, keď z dôvodu poškodenia nie je možné dočasne užívať vlastné vozidlo. Súd sa s uvedenou námietkou vôbec nezaoberal. Rozsudok je mimoriadne strohý, arbitrárny a nepreskúmateľný. Sám súd vo svojom rozhodnutí poukazuje na nutnosť a účelnosť nájmu náhradného vozidla, ale na druhej strane priznáva žalobcovi náklady vynaložené na nájom za čas, kedy nájom nebol ani nutný ani účelný. Ako dôvodný nájom náhradného vozidla určil až do dňa doručenia krycieho listu, avšak bez riadneho ozrejmeneia, z akých zákonných ustanovení vychádzal pri určení, že žalovaný je povinný hradiť nájom náhradného vozidla aj po dni, kedy nájom prestal byť nevyhnutný a účelný. Skutočnosť, že poškodený nie je ochotný vrátiť náhradné vozidlo v deň, kedy je jeho motorové vozidlo opravené a plne funkčné, nemôže byť pripísaná na ťarchu žalovaného. Pokiaľ chce poškodený užívať náhradné vozidlo po dni skončenia opravy, nič mu v tom nebráni, avšak náklady na takýto nájom je povinný znášať sám. Nebolo vzaté do úvahy, že poškodený nie je nútený čakať do doručenia krycieho listu, o jeho vydanie môže požiadať pred započatím opravy vozidla, resp. môže uhradiť opravu vozidla z vlastných zdrojov a následne si ju nechať preplatiť. Žalovaný v zmysle zákona o PZP nie je povinný plniť za opravu vozidla poisťné plnenie priamo autoservisu. Zákon v tejto súvislosti hovorí o povinnosti žalovaného poskytnúť poisťné plnenie poškodenému a je len dobrou vôľou žalovaného, že odbremení poškodeného a poskytne poisťné plnenie priamo autoservisu, ktorý opravoval motorové vozidlo. Nemôže sa stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že uplatňovanie zádržného práva je bežnou praxou autoservisu a je v súlade so zákonom. Absurdnosť argumentácie autoservisu, že čakajú do doručenia krycieho listu je o to väčšia, že autoservis opravujúci poškodené motorové vozidlo je zmluvným servisom žalovaného, a preto neexistuje dôvod, pre ktorý by žalovaný nemal autoservisu poskytnúť poisťné plnenie. Poukázal na dôkazné bremeno a na judikát R7/92, v zmysle ktorého môžu byť náklady len v tom rozsahu, v akom boli vynaložené správne a účelné na vypožičanie náhradného vozidla. Podľa ustálenej judikatúry je poisťovňa povinná nahradiť poškodenému náklady za vypožičanie náhradného vozidla za obdobie, počas ktorého nemôže užívať svoje poškodené motorové vozidlo z dôvodu vykonávania opravy. Žalobca nepreukázal, že by predložená faktúra mala byť opravcom vystavená ešte pred ukončením opravy, resp. nepreukázal žiaden dôvod, pre ktorý by si poškodený nemohol v tento deň prevziať svoje opravené vozidlo a ukončiť ďalší neúčelný prenájom náhradného motorového vozidla. Súd pochybil, keď zobral tvrdenia žalobcu za základ svojho rozhodnutia napriek tomu, že žalobca tieto svoje tvrdenia ničím nepreukázal. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/46/2024. Zo strany súdu prvej inštancie došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivé

súdneho konanie z dôvodu, že postupoval arbitrárne, nezaoberal sa jednotlivými námietkami žalovaného voči uplatnenému nároku, ktoré žalovaný špecifikoval v odpore proti platobnému rozkazu. Súd prvej inštancie neozrejml, prečo mal za to, že poškodený nemohol požiadať o vydanie krycieho listu pred začatím opravy, neskúmal, či poškodený skutočne nemal finančné prostriedky na úhradu nákladov spojených s opravou. Poukázal na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR. Má za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nespĺňa kvalitatívne požiadavky rozhodnutia vymedzené v § 220 ods. 2 CSP a zároveň je v rozpore so základným právom na súdnu ochranu v zmysle ust. § 46 ods. 1 Ústavy SR. Nakoľko napáda rozsudok čo do istiny, odvolanie sa týka aj úrokov z omeškania a trov konania a navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania, alternatívne, aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Zároveň zotrval na všetkých svojich doterajších tvrdeniach a stanoviskách. Nemožno sa stotožniť s tvrdením žalovaného, že by v odôvodnení rozhodnutia absentovala argumentácia, prečo súd považoval nájom náhradného vozidla za obdobie po vykonaní opravy za dôvodný. Uvedeným sa zaoberal v bode 17. odôvodnenia, preto sa nemožno stotožniť s námietkami žalovaného, že rozsudok bol mimoriadne strohý a arbitrárny, alebo nepreskúmateľný. Pokiaľ namietal, že súd neskúmal, či poškodený skutočne nemohol uhradiť opravu zo svojich zdrojov, tak bolo predložené čestné prehlásenie poškodeného, z ktorého vyplýva, že tento nedisponoval dostatočnými finančnými prostriedkami na zaplatenie za opravu a toto čestné prehlásenie žalovaný žiadnym spôsobom nenamietal. V rozpore so zisteným skutkovým stavom opätovne namietal, že poškodenému nič nebránilo, aby si vozidlo prevzal už 02.02.2024 a toto nijakým spôsobom nepreukázal teda, že servis by bol ochotný vydať mu vozidlo skôr, ako bude disponovať krycím listom. Neexistuje žiaden dôvod na to, aby poškodený dobrovoľne ponechal svoje vlastné vozidlo v servise, pokiaľ by si ho skutočne mohol zo servisu vyzdvihnúť a začať ho naplno užívať. Poškodený bol fakticky obmedzený v užívaní svojho vlastného vozidla, a to až do doby než mu bolo vydané vozidlo zo servisu a mohol ho znova užívať. Postavenie poškodeného sa zmenilo, až keď mu bolo vozidlo vydané zo servisu, preto počas celého tohto obdobia mal nárok na nájom náhradného vozidla. Tvrdenia žalovaného ohľadom neochoty poškodeného prevziať si opravené motorové vozidlo sú nelogické, nakoľko vozidlo neostalo v servise kvôli vlastnej vôli poškodeného, ale z dôvodu, že servis nevydá vozidlo skôr ako má uhradenú faktúru, resp. skôr ako disponuje krycím listom. Ohľadne zádržného práva uviedol, že vzhľadom k tomu, že všetky zmluvy podľa § 652 Občianskeho zákonníka sa považujú za zmluvy so vzájomným plnením, zhotoviteľ je oprávnený veci zadržať, pokiaľ objednávateľ nezaplatí cenu služby. Poukázal na výhradu non adimpleti contractus, ktorá je poddruhom zádržného práva a na základe nej strana, ktorá má plniť súčasne s druhou stranou alebo po nej, môže zadržať plnenie až kým druhá strana neponúkla splnenie alebo nesplnila. Preto, aby servis vydal poškodenému opravené motorové vozidlo je potrebné, aby poškodený, resp. v danom prípade poisťovňa, minimálne vystavila krycí list za opravu vozidla. Zmysel výhrady nesplnenej zmluvy teda spočíva v zabezpečení protiplnenia a vyvinutí tlaku na dlžníka, aby tiež splnil svoj záväzok. Poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov. Nesúhlasí ani s argumentáciou žalovaného, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivé súdne konanie a v tejto súvislosti poukázal na princípy CSP predovšetkým v čl. 4, 5, 15 a 17, na ktorých stojí tento procesný právny predpis, a ktoré hoci netvorí paragrafové znenie zákona, nemožno ignorovať. Povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie nemožno spájať tak, že sa vyžaduje, aby na každý jeden argument strany sporu bola daná podrobná odpoveď. To, že sa žalovaný nestotožňuje s názorom súdu riadne odôvodneným v napadnutom rozsudku, ešte neznamená, že tým došlo k porušeniu jeho práv na spravodlivý súdny proces. K tvrdeniam, že žalobca nemal žiadnymi dôkazmi podporiť svoje tvrdenia uviedol, že tieto nie sú pravdivé a poukázal na predložené dôkazy. Naopak žalovaný v konaní produkoval tvrdenia bez toho, aby ich akýmkoľvek spôsobom preukázal. Všetky námietky žalovaného v odvolaní považuje za neopodstatnené a navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

6. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

7. Pokiaľ žalovaný namietal, že napadnuté rozhodnutie je arbitrárne a nedostatočne odôvodnené, odvolací súd primárne poukazuje na to, že žalovaný nijakým konkrétnym spôsobom neuviedol v čom

malo spočívať ním tvrdené odmietnutie spravodlivosti zo strany súdu prvej inštancie. Odvolací súd upriamuje pozornosť na tú skutočnosť, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda, aby súd rozhodol v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). V odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05). Navyše do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu zhodnotenie ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). V nadväznosti na uvedené odvolací súd poukazuje na to, že odôvodnenie napadnutého rozsudku sa dostatočným spôsobom vyporiadava so všetkými relevantnými, skutkovými a právnymi otázkami, a teda spĺňa zákonné kritéria kladené na odôvodnenie uvedené v § 220 ods. 2 CSP.

8. Odvolací súd nemôže v sporovom konaní nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu sporovej strany a formulovať namiesto nej odvolacie dôvody, respektíve preskúmať rozhodnutie na základe iných než sporovou stranou v odvolaní vznesených námietok. Zároveň však platí aj úsudok, že nie je prípustné konfrontovať prvoinštančný súd so závermi, ktoré v konaní nevyslovil. Z tohto pohľadu odvolacia námietka spočívajúca v tvrdení, že sa nemôže stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že „uplatňovanie zádržného práva je bežnou praxou autoservisov a je v súlade so zákonom“, nakoľko nekorešponduje s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Odvolací súd preto nemá právny dôvod, respektíve možnosť zaoberať sa touto námietkou, nakoľko nemá podklad v napadnutom rozhodnutí. Takéto tvrdenie okresný súd neurobil a ide o zjavné pochybenie odvolateľa pri formulovaní odvolacích dôvodov.

9. K otázke dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že účelom povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z. je poskytnutie právnej ochrany poškodeného škodovými následkami zapríčinenými motorovým vozidlom škodcu, a teda zabezpečiť čo najväčšie zmiernenie príkorí poškodeného, ktoré mu vznikli v súvislosti so škodovou udalosťou. Ústavný súd SR v náleze č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023 konštatoval: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolnosti jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.“

Ústavný súd SR v náleze č.k. I. ÚS 291/2025-56 zo dňa 06.08.2025 konštatoval, že už v skutkovo a právne obdobných prípadoch konštatoval: „Koncentrujúc sa na podstatu uplatneného nároku, že účelom náhradného motorového vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba s rozsahom zničeného vozidla, ale aj primeranými nákladmi, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodový následok (III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Rovnako v oboch veciach (III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024) ústavný súd akcentoval porovnateľnosť situácie, v rámci ktorej bude poškodenému spôsobená čiastočná škoda, s tou, v rámci ktorej bude spôsobená škoda totálna. V oboch prípadoch ide totiž o skutočnosť objektívnej nemožnosti užívať svoje vlastné motorové vozidlo, ktorá má pre stanovenie relevantnej doby z hľadiska uplatnených nárokov na náhradu za nájom náhradného vozidla bazálny význam. Na podklade uvedeného potom ústavný súd ustálil, že dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovanej o ukončení likvidácie škodovej udalosti [a o výške poistného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) zákona o PZP, resp. poukázania finančných prostriedkov] treba považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady (m. m. III. ÚS 602/2022, III. ÚS 476/2024). Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. K obdobnému záveru dospel aj Ústavný súd Českej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 2932/20 zo 14. januára 2021 (m. m. III. ÚS 602/2022 a III. ÚS 476/2024).“

10. Odvolací súd sa cíti byť viazaný vyššie citovanými nálezmi. Ústavný súd SR vo vyššie citovanom najnovšom náleze jednoznačne konštatoval, že dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla. V preskúmvanej veci z čestného prehlásenia poškodeného vyplýva, že tento nedisponoval finančnými prostriedkami, aby zaplatil opravu vozidla zo svojich zdrojov (žalovaný na vyvrátenie tohto vyhlásenia nenavrhoval žiadne dôkazy). Odvolací súd dodáva, že nie je možné od poškodeného požadovať, aby mal k dispozícii neustále nejakú finančnú hotovosť, pre prípad, že mu niekto môže spôsobiť škodu na motorovom vozidle a opravu si uhradiť zo svojich finančných prostriedkov, aby mohol vozidlo používať bezprostredne po oprave. V danom prípade poškodený bol fakticky obmedzený v užívaní svojho vlastného motorového vozidla, a to až do doby než mu bolo vozidlo vydané autoservisom a mohol ho znova užívať. Pokiaľ nemal poškodený svoje opravené vozidlo vo svojej dispozičnej sfére, toto nemohol užívať. Teda počas celého obdobia, kedy sa poškodené vozidlo nachádzalo v servise, pretrvávalo rovnaké postavenie poškodeného, a to že bol obmedzený v možnosti užívať vlastné vozidlo. Požadovať úhradu faktúry za opravu vozidla od poškodeného, by bolo ďalším zaťažovaním poškodeného v jeho nepriaznivej situácii, do ktorej sa dostal vinou poistenca žalovaného. Potom existencia príčinnej súvislosti medzi škodovou udalosťou zo dňa 09.11.2023 a vznikom súvisiacej škody, spočívajúcej v nájmomnom za prenájom náhradného vozidla počas opravy poškodeného vozidla, bola daná. Škodca zodpovedá za všetky negatívne následky svojho konania, s ktorými sa vo všeobecnosti a podľa normálneho priebehu vecí mohlo a malo počítat.

11. Pokiaľ žalovaný citoval rozhodnutia všeobecných súdov (predovšetkým rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/46/2024) založené na účelnosti nájmu náhradného vozidla zavŕšením opravy poškodeného vozidla, odvolací súd týmito nie je viazaný. Zároveň poukazuje na rozhodovaciu prax tunajšieho súdu s rovnakým právnym názorom, ako bol vyslovený v tomto rozhodnutí, a to napríklad sp.zn. 11Co/88/2023, 7Co/165/2024, 7Co/130/2023, 7Co/51/2024, 14Cob/89/2022, 9Co/147/2024, 9Co/109/2024, 9Co/119/2024, 6Co/13/2025, 6Co/24/2024, ako aj na prijatý Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 602/2022-34 a I. ÚS 291/2025-56.

12. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil spolu s príslušenstvom, ktoré bolo priznané v zmysle ustálenej judikatúry, ako aj spolu so závislým výrokom o trovách konania, keď súd prvej inštancie vo veci správne aplikoval zásadu úspechu/neúspechu v konaní.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1, keď žalobca mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal mu voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

14. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)
V Žiline dňa 17. septembra 2025